

4 За типом дослідницької стратегії, призначенням, діючими суб'єктами, наявністю сюжету, часовою послідовністю матеріалу, обсягом, структурним наповненням, способами подання матеріалу кейси можуть бути досить різноманітними. Кейс як єдиний інформаційний комплекс складається, як правило, з трьох частин: допоміжна інформація, що необхідна для аналізу кейса; опис конкретної ситуації; завдання до кейсу.

5 Зазвичай робота з кейсом проходить п'ять етапів: (1) ознайомлення з ситуацією, її особливостями; (2) виділення основної проблеми (чи проблем), виділення факторів і персоналій, які можуть реально впливати на її розвиток; (3) пропонування концепцій або тем для «мозкового штурму»; (4) аналіз наслідків прийняття того чи іншого рішення; (5) пропонування одного або декількох варіантів (послідовності дій), вказівка на можливе виникнення проблем, механізмів їхнього запобігання та вирішення.

Слухачам слід запропонувати певний алгоритм виконання вправи:

- з'ясування фактів, що стосуються конкретного завдання, приведення їх до системи;
- визначення проблеми з точним формулюванням суперечності, яку слід подолати;
- фіксація рішення щодо своїх дій;
- обґрунтування рішення;
- визначення меж рішення або варіантів альтернативних рішень;
- формулювання висновків.

6 Використання кейс-методу дозволяє змінювати ставлення слухачів до навчання і професійної діяльності, формувати нові навички, підвищити рівень їхньої компетентності. Застосування цієї технології вимагає від викладача чіткого уявлення про особливості фахової діяльності слухачів, вміння поєднувати міні-лекції, ролеві ігри, керовані обговорення, демонстрацію вправ, модерування проектної роботи міні-груп та інші синтезовані активні методи роботи зі слухачами.

А. О. Каграманян, О. В. Кравченко

ПІДГОТОВКА УНІВЕРСИТЕТУ ДО УЧАСТІ У ПРОГРАМАХ ЕРАЗМУС+

Важливою складовою інтернаціоналізації сучасної університетської освіти є участь у міжнародних проектах Європейського Союзу. Цей процес вимагає покрокової підготовки всіх учасників академічної мобільності. Насамперед, це пошук закордонних партнерів. Це можуть бути університети, з якими підписано договори про співробітництво, партнери з попередніх проектів (наприклад, Темпус), контакти під час конференцій, літніх шкіл, стажувань, практик тощо.

Законодавчими документами, які регулюють на національному рівні участь у програмах Еразмус+, є Міжурядова Рамкова Угода України та ЄС http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_763, Угода про Асоціацію Україна – ЄС, розділ V, глава 23 http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/984_011/page11, Закон України «Про вищу освіту», розділ XIII «Міжнародне співробітництво», ст. 74, 75, 76 <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>, Постанова Кабінету Міністрів України від 12.08.2015 № 579 «Про затвердження Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність» <http://zakon.kadrovik01.com.ua/regulations/8451/472537/>, Постанова Кабінету Міністрів України від 2 лютого 2011 р. № 98 «Про суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів» <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/98-2011-%D0%BF>.

На інституційному рівні важливими нормативними документами є Стратегія розвитку університету, яка включає плани дій в освіті, науці та міжнародній співпраці, Стратегія інтернаціоналізації університету, Політика розвитку персоналу університету, Положення про міжнародну співпрацю, Положення про академічну мобільність університету <http://kart.edu.ua/images/stories/akademiya/documentu-vnz/Mobil.PDF>, яке регулює цілі, завдання, види, форми та напрями мобільності студентів, викладачів та співробітників. Для реалізації міжнародних проектів важливим документом є Положення про визнання результатів академічної мобільності (про порядок перезарахування результатів навчання у партнерському виші), Положення про конкурсну комісію, сертифікати, свідоцтва про навчання, стажування, підвищення кваліфікації тощо; накази щодо відряджень / підвищення кваліфікації / навчання / практики; листи підтримки на отримання візи.

Важливим компонентом підготовки до участі у проектах є модернізація та адаптація навчального процесу на основі Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (ЄКТС) для автоматичного зарахування кредитів після повернення на основі досягнутих результатів навчання під час мобільності. Крім того, необхідно налагодити тісну горизонтальну співпрацю між керівництвом, викладачами, деканатами, відділом міжнародних зв'язків, бухгалтерією тощо. Це дозволить підвищити якісний рівень заявок, які подаються університетом до партнерських вишів, а потім розглядаються Національними агентствами країн ЄС.

Участь у програмах Еразмус+ потребує знання англійської мови як універсальної для Європейського Союзу на рівні B2 або мов країн-партнерів (для викладання B2 чи навчання B1). Параметрами оцінки і відбору номінантів можуть виступати: мотивація, академічна успішність,

рівень володіння іноземними мовами, досягнення у науковій та громадській діяльності університету.

УкрДУЗТ отримав досвід участі у програмі Еразмус+ KA1: Кредитна мобільність викладачів і студентів. Нашим партнером є Технологіко-гуманітарний університет імені Казимира Пуласького в Радомі (Республіка Польща). УкрДУЗТ зареєстровано в Європейській комісії, присвоєно і підтверджено PIS 914648309.

Отже, підготовка університету до участі у програмах Еразмус+ вимагає вирішення юридичних, організаційних, методичних, технічних завдань, використання досвіду інших навчальних закладів. Корисну інформацію щодо усіх напрямів програм ЄС у галузі вищої освіти можна знайти на сайті Еразмус+ офіс України <http://erasmusplus.org.ua>.